

Základní škola v Habartově

Školní časopis

Druhé číslo/ročník třetí
Duben 2006

Toto číslo připravili žáci 8. ročníků.

Nakreslila: Petra Pluhaříková ze 6.B

Náš kolektiv 8.A

Naše třída není vůbec dobrý kolektiv. Možná proto se dělíme na různé skupiny.

Tak třeba jedna skupina se jmenuje „KVAŠŇÁCI“. Jsou sice jenom dva, ale jim to nevadí. Drží jenom spolu a straní se kolektivu. Tihle dva kluci nám všem připadají, jako kdyby nebyli normální. Například co si máme myslet o (Š)Kubínovi, který vám klidně beze všeho pokouše ruku.

Další skupina se jmenuje „BÁRBÍNY“. Ty musí být pořád krásné, upravené, hezky namalované atd. Dokonce i na tělocvik jim musí k sobě ladit oblečení! Připadají nám také hodně falešné.

„HOUMLESÁCI“ jsou další skupinou. Ti se vyskytují pořád v lese. Jak skončí škola, tak jdou na oběd a pak hned do lesa. Nezajímá je, jestli je zima nebo léto. V lese jsou prostě pořád. Tam je totiž nikdo nevidí, a tak si můžou bez problémů hrát na vojáčky. Dokonce si na to vyřežou klacky jako zbraně. Také se však zajímají o přírodu. Jejich mínus je, že jsou falešní, ulhaní a jak se říká „kam vítr, tam plášt“.

Předposlední skupinou jsou „BAVIČI TŘÍDY“. Tihle nám připadají z naší třídy nejlepší, i když dělají celé třídě problémy. Nám to však nevadí (jak kdy). Pro nás

je důležité, že nás umí pobavit a dokonce někdy i učitele. Hlavně náš Míša Habal. Hláškám typu „Ty jeden Schaffnere“

nebo „Propleskám ti plíce“ není úniku. Když si na to ještě teď kdokoliv z naší třídy vzpomene, tak se musí zasmát. Zasměje se samozřejmě jen ten, kdo u toho byl a nikoliv ten, kdo tomu nerozumí. A to jsou skoro všichni kromě naší třídy.

A teď ta nejlepší skupina z celé třídy ☺ „SIMPLEPLAŇÁCI“. Tam patříme my dvě a ještě další tři děvčata. Někdy se nám stane, že uděláme menší problém. Například se objeví počmáraná okna, politá zeď, shozená mapa, někdo je polit vodou. Samozřejmě je to všechno (ne)chtěně.

Tak jsme vám vylíčili, jak my vidíme náš kolektiv.

Napsaly: Petra Chalupská a Aneta Čežíková z 8.A

Třída VIII.B?

Snad každý, který naší třídu zná a zaslechne: „TŘÍDA VIII.B“ si ve své paměti vybaví: „TŘÍDA ULÍTLÝCH KLUKŮ (ALE I HOLEK), KTERÍ ZE SVÝCH ÚST VYDÁVAJÍ PODIVNÉ ZVUKY“ (☺).

V naší třídě byl do sedmé třídy výborný kolektiv. Nebyli jsme rozděleni na skupinku holek a kluků, ale na jednu velikou skupinu 27 dětí. Nechci psát o tom, zda jsme nebo byli „super“, samozřejmě u nás byly a jsou hádky (někdy i „BITKY“), ale to ke třídám patří. Pak by nás to tam ani nebavilo (☺). V poslední době se vše mění, aniž bychom chtěli (☹). Nedokážu popsat čím to je...snad tím, že dospíváme (☺). V poslední době některé holky o přestávkách sedají k lavicím a drbou (☺). Další holky se provokují s klukama a zbytek je v tělocvičně nebo na chodbě... Dříve jsme si všichni se všemi povídali, pomáhali si atd... Ale nemůžu říct(psát), že si nepomáháme. Jakmile se někdo dostane do problému, ať už se jedná o hádky, známky atd., vždy se mu snažíme pomoci a bráníme ho/ji. A to se mi líbí. Dokážeme při sobě stát v každé situaci. To dělají ty roky, kdy se každý den (kromě víkendu) vídáme.

S naší paní učitelkou (třídní) vycházíme výborně, bez větších problémů. (To si však můžete přečíst na stránkách školního časopisu, kde Daniel Frank „Čiko“ dělá s paní učitelkou rozhovor.)

V naší třídě máme plno talentů. Například ve zpěvu naši třídu zastupuje Soňa Podlahová (Soňík), ale nutno podotknout, že není jediná. Můžeme se pochlubit i dalšími zpěváky: Zuzana Hrubá (Zuzík), Lukáš Regoš a další. Mezi „MALÍŘE“ patří: Kateřina Regošová (Káča), Barbora Rambousková (Bary), Nikol Zapfová (Zapík), Julie Mišoňová (Žofka), Valerie Štoudková (Valča) a další. Ve sportu vynikají: Klára Šindelářová (Kája), Pavel Margeta (Pája), Nikol Krautwurmová (Nikýsek-Trpaslíček), Benhard Seidl (Beny), Aneta Příbylová (Aný), Tomáš Masmanidis (Masik). Vyznamenání (r.2006) měli: Richard Šmrha (?), Zuzana Hrubá, Soňa Podlahová, Nikol Zapfová, Nikol Krautwurmová a Pavel Margeta. Z toho vyplývá, že nejsme tak hloupí, jelikož u nás nikdo nepropadá. A to někomu uteklo vyznamenání jen o jednu trojku - Melinda Surmajová (Méja) a Jana Vaňková (Janča).

Čím toto téma ukončit? Doufám, že na mě spolužáci nebudou naštvaní za to, co jsem do časopisu napsala(☺). Je to můj názor a snad nikoho neurazí. Za 8 let jsme se toho o nás v naší třídě mnoho dozvěděli. Netěšíme se do deváté třídy, kde se rozloučíme a každý půjde na jinou školu(☹). Ale to nás teprve čeká a to za dlouhý čas.....

Napsala: Nikol Krautwurmová z 8. B

Rozhovor

Dan :*Jak vás bavilo učení?*

Uč.Špicnerová :*Vím, že většinu žáků učení nebaví, ale mě nevadilo.*

Dan :*Jaký předmět jste chtěla vždy učit?*

Uč.Špicnerová :*Odjakživa jsem si přála učit zeměpis, dějepis, tělocvik apod.*

Dan :*Baví vás učit na této škole?*

Uč.Špicnerová :*Ano.*

Dan :*Nadržovala jste někdy nějakému žákovi?*

Uč.špicnerová :*Já myslím, že jsem nikdy nikomu nenadržovala.*

Dan :*Kolik let učíte?*

Uč.Špicnerová :*To už si raději nepamatuji.*

Dan :*Jaké jste chtěla mít v budoucnu zaměstnání?*

Uč.Špicnerová :*Od mala jsem chtěla být letuškou nebo lékařkou, ale teď jen poletuji po škole.*

Dan :*Jak vycházíte se třídou 8.B?*

Uč.Špicnerová :*Zatím dobře a doufám, že je to oboustranné.*

Dan :*Jakou třídu byste si přála nejraději mít?*

Uč.Špicnerová :*Pokud bych si mohla vybrat , tak jen takovou, kde je dobrý kolektiv.*

Dan :*Jak se odreagujete od školy?*

Uč.Špicnerová :*Lyže, dobré hobby, zahrádka a jinak lenošení..*

Dan :*Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?*

Uč.Špicnerová :Nejvíce mi chutnají ta nejméně zdravá jídla a hlavně mám ráda českou a mexickou kuchyni.

Dan :Nosila jste někdy dlouhé vlasy?

Uč.Špicnerová :Nosila, ale jen do 25 let.

Dan :Kolik hodin denně strávíte nad opravami domácích úkolů a testů?

Uč.Špicnerová :Nad opravami domácích úkolů a testů strávím moře času a hlavně u toho vyplývám moře červené barvy.

Dan :Jak slavíte Vánoce a jiné svátky?

Uč.Špicnerová :S rodinou a s příbuznými většinou doma.

Napsal: Daniel Frank z 8. B

Ze života školy

Zápis budoucích prvňáčků

1.2.2006 se konal na prvním stupni naší školy zápis budoucích prvňáčků.

Na předškolní děti čekaly hlavně jejich budoucí učitelky, ale i pohádkové bytosti.

Chvílemi se sešlo najednou více dětí i s rodiči, a proto nemohly jít hned na různá přezkoušení za svými budoucími p. učitelkami. Čekání měly různě zpestřeno. Byla pro ně připravena jedna učebna upravená jinak, než bývá při

výuce. Děti si mohly hrát na koberci, pracovat na počítači a přitom jsme se o ně staraly my – hostesky převlečené za pohádkové bytosti.

Byli tam: Popelka - Soňa Podlahová
princezna se zlatou hvězdou na čele – Denisa Váchová
Šípková Růženka – Nicol Zapfová
druhá Popelka – Marcelka Krausová
Maková panenka - Nikol Krautwurmová
mušketýr – Pavel Margeta
Kostkáček - Tomáš Masmanidis
Červená karkulka - Jana Holečková
víla Amálka - Julie Mišoňová
Křemílek - Aneta Příbylová
Vochemůrka – Kateřina Regošová
Pipi punčocha - Klára Šindelářová
taťka Šmoula - Nikola Panáková.

Další z hostesek směřovaly rodiče do místností, kde sídlil logoped a pan ředitel. Ze začátku se děti bály, ale později se otrkaly a šly si s pohádkovými postavami hrát. Hráli jsme si

s kostičkami, autíčky, vybarvovali jsme obrázky, hráli si na počítačích, malovali si na tabuli.

Dětem se od nás moc nechtělo jít domů. Když jsme se jich při odchodu ptali, jestli se těší do naší školy, jednoznačně odpovídaly „jo“.Myslíme si, že to byl zážitek nejen pro malé prvňáčky, ale i pro nás, pohádkové bytosti.

Nasala: Denisa Váchová z 8.A

Naše škola

Naše škola leží na okraji obce Habartov v blízkosti lesa a sportovního areálu.

Škola má čtyři pavilony, které jsou natřené pestrými barvami. Každý pavilon je jiný. V jednom se učí mladší žáci z prvních až pátých tříd, ve druhém jsou šesté až deváté třídy. Další budovou je jídelna, do které chodí část dětí i učitelů školy na oběd. Posledním pavilonem je tělocvična, kam chodíme všichni cvičit a kde si vybíjíme svou přebytečnou energii.

Naše škola je celkem průměrná. Chodí do ní právě teď 437 dětí, z toho asi polovina je na druhém stupni jako já. Učíme se jako na většině škol číst, psát, počítat, něco o historii, poznávat vlast i cizí země, více rozumět přírodě a i cizímu jazyku. Řadu z nás to sice nebaví, ale až vyjdeme ze školy, tak alespoň budeme něco umět. Stále se však jenom neučíme. Také chodíme do kina a na jiné kulturní akce. Například jsme teď nedávno byli v kině na filmu „Harry Potter a ohnivý pohár“ a to se nám moc líbilo. Také jsme v nedávné době šli na kulturní akci kterou pořádal DDM a Umělecká škola Habartov, kde se vystavovala sběratelská díla jako např. lžičky, porcelánoví sloni, zápalky, pogy, atd. Také jezdíme na výlety, občas si zaplavat do bazénu, na různé sportovní akce a soutěže. Jak jsem již psal, raději bych byl jinde než ve škole. Prý ale jednou budu vzpomínat.

Napsal: Erik Bečák z 8.A

Výstava

Dům dětí v Habartově se pokusil oživit tradiční zájmovou činnost - sběratelství. Je to vášeň, která provází lidstvo věky. Svou snahu se pokusil DDM podpořit malou výstavkou v MKS, kde bylo demonstrováno, že sbírat lze opravdu snad vše. Tuto výstavu zhlédly postupně všechny třídy školy. Žáci kromě vizuální stránky byli, jistě alespoň někteří, zaujati poutavým komentářem z úst hlavní organizátorky a jedné ze sběratelek, paní Jany Chalupské, která každou z jednotlivých sbíreček doprovodila stručným a zajímavostí nepostrádajícím ústním podáním. A co že jste tedy mohli vidět ? To je již parketa pro Honzu Berkovského.

Na výstavě bylo mnoho zajímavých sběratelských věcí. Od krabiček od zápalek po přívěsky na klíče.

Krabičky od zápalek

Mohli jsme tu spatřit etikety s motivy aut, karet a se znameními, ale i veliká rodinná balení, která se už nevyrábí, proto jsou u sběratelů velice ceněná.

Lžíce

Byly tu lžičky umělohmotné, hliníkové, lžičky na zákusky i lžičky, na které se dají dát různé

ozdobné ornamenty.

Známky

Vystavovaly se zde známky dětské (na motivy různých pohádkových postav), staré olympijské známky i rekomanda, která se dají běžně koupit za 2 Kč.

Těm, kteří sbírají známky, se odborně říká filatelisté.

Hrnečky s pokličkou

Tyto hrnečky zde mají pokličku (ale ne všechny) kvůli tomu, aby se dobře vyluhoval čaj. Nemalá část těchto hrnečků se vyrábí v Číně (jsou velice drahé a u sběratelů ceněné, protože jsou ručně dělané). Každý z těchto ručně vyrobených hrnečků je jiný, kromě těch, které se zhotovují sériově v továrnách.

Zvonky

Zvonky byly z různých materiálů, ať již obyčejné porcelánové nebo z hliníku. Tyto zvonky se v některých rodinách předávají z otce na syna. Jsou tu i drahé zvonky z nepálené keramiky, z českého křišťálu a z novoborského skla, které je proslavené na celém světě.

Náprstky

Viděli jsme zde náprstky klasické, ale i vzácné (mezi sběrateli). Jsou tu náprstky z Irska, Egypta, Kanárských ostrovů atd. Každý náprstek (ať je klasický nebo vzácný) má nějakou hodnotu.

Svíčky

Dnes nejsou svíčky nákladnou záležitostí. Zajímavé byly svíčky z včelího vosku, ze dřeva a také oříškočokoládové svíčky. Nejdražší svíčky na světě (ručně dělané) se pohybují v ceně od 500 Kč nahoru.

Mince

Sbírání mincí se nazývá numismatika. Sbírání mincí je velice drahá záležitost. Španělské mince se dříve navlékaly na provázky, a proto v nich jsou díry (dříve totiž nebyly peněženky). Jsou tu i jednodolarovky (ale nejsou všechny), dále zde nacházíme mince z Irska, Nového Zélandu a Ameriky.

Mně se nejvíce líbily mince, protože jsou velice pěkné.

Exponáty zapůjčily - Marcela Králová, Jana Chalupská st., Jana Chalupská ml., Václav Zelenka (člen klubu sběratelů Sokolov) a Jiří Chalupský).

Napsal: Jan Berkovský z 8.B.

Počítačová učebna

Již od sedmé třídy jsme si mohli vybrat některý z volitelných předmětů. My jsme si zvolili praktikum práce na počítači. Musíme se tu sice řadu věcí naučit, ale také si můžeme udělat referát na některý předmět, nebo si třeba na internetu najít to, co nás zajímá. Na počítače máme paní učitelku Jaroslavu Janáčkovou.

Chodíme vždy ve středu odpoledne do počítačové učebny. Ta je bezva. Je ve druhém patře v pavilonu A. Tady na počítačích máme alespoň internet. Na internetu se dá najít vše. Dají se zde najít taháky nebo opsat seminární práce a referáty. Počítače mě baví, protože se na nich nemusím učit nic těžkého, jako je například počítání nebo psaní. Když píšu na klávesnici, to si na mě nikdo nemůže stěžovat, že to po mě nepřečte. Počítače jsou prostě bezva předmět.

Napsali: Jakub Fiala a Michal Habal z 8. A

Harry Potter a ohnivý pohár

19. ledna 2006 jsme zhlédli film Harry Potter. Sice jsme se to dozvěděli jen den předtím, ale naštěstí jsme všichni donesli hned druhý den 20 korun, a tak jsme mohli jít do kina s očekáváním, jaké to bude. Ze začátku byl film strašidelný, ale po chvíli začal být napínavý a dobrodružný. Všichni jsme seděli a ani nedutali. Tedy kromě některých dětí, které film nebavil a které asi jen tak něco nezaujme.

Je to světoznámý film, který si oblíbili fanyny a fanoušci hlavních postav, kterými jsou Harry Potter, Hermiona Greingerová a Ron Wiesli.

Film, který jsme viděli, je již 4. díl známého filmového seriálu. Všechny díly byly přeloženy snad do všech jazyků světa právě proto, že je o ně takový zájem. Film je natočen podle knihy, kterou napsala J.Rowlingová. Knížky si kupují a čtou i lidé, kteří jinak žádné knihy nečetli. Spisovatelka je tak známá, že se často objevuje v televizi, píše se o ní v časopisech a je také na úvodní straně knihy Harry Potter .

Myslíme si, že film zaujal skoro všechny děti, které s námi byly v kině. Proto bychom chtěli na takové filmové akce chodit častěji.

Napsaly: Markéta Ručková a Monika Harvalíková z 8.A

KUFR

Když jsme šli na představení „KUFR“, nikdo nevěděl, o čem to bude. Většina dětí si myslela, že to bude jako soutěž, kterou vysílali v televizi na ČT 1.

Představení se konalo v pondělí třetí vyučovací hodinu. Tuto hodinu jsme měli mít Orv a psát test. Byli jsme moc rádi, že jsme mu unikli. S radostí jsme šli do kina a tam se usadili. Po dlouhém čekání nám naše dobrá nálada někam zmizela.

Na pódiu stál velký kufr a také elektrické klávesy. Pak přiběhl pán, který na ně začal hrát. Po chvíli přišel mim. A my jsme si vzpomněli, že naši školu na jedno představení, už pozval. Byli jsme zklamaní, protože jsme se těšili na soutěž. Většina dětí však byla asi nadšená a i nás to po chvíli upoutalo.

Mim si všiml kufru a otevřel ho. Z kufru vytáhl čepici, klobouk pana Tau a poté kufr zavřel. Chtěl od nás poradit, jestli si má nasadit klobouk nebo čepici. Poradili jsme mu, ať si vezme směšnou čepičku. Za doprovodu pana klávesisty se z něho stala loutka.

Když se mimovi přestala líbit role loutky, sundal si čepičku. Nasadil si klobouk, který nosí pan Tau. A najednou se změnil ve slušného pána v kvádr. Pospíchal k nějaké paní. Po cestě si koupil zmrzlinu, kterou nám nabídl. Před domem své známé utrl květinu, zaklepal, zazvonil. Paní otevřela. Mim jí podal květinu a co se nestalo, dostal facku. Tato role se klaunovi nelíbila a raději klobouk sundal.

Vytáhl beranici, nasadil si jí a dělal, že jako vodí psa. Pak si nasadil kšilt a změnil se ve sportovce. Začal hrát tenis. Ale hrát samotného ho nebavilo. Proto si na pomoc zavola našeho spolužáka „Erika Bečáka“. Začali spolu hrát tenis a pan mim začal dělat, že vyhrává. Erikovi se to nelíbilo a začali se spolu hádat. Samozřejmě že beze slov. Mim si přizval na pomoc dalšího žáka. Byl to Beny Seidl z 8.B. Dělal rozhodčího a nadržoval Erikovi. Mimovi se to opět nelíbilo. Jemu se totiž pořád něco nelíbilo! Tak je oba poslal sednout.

Nyní si otočil kšilt a změnil se na atleta. Začal běhat. Samotného ho to opět nebavilo, a tak si na pomoc zavola žáka 6.A Járu Sommera. Mim vyhrál běh, a proto byl spokojený. My jsme už tak spokojení nebyli, protože vše zabalil do kufru a odešel.

I my jsme se museli seřadit a odejít do školy. Sice jsme přišli o prověrku z občanky, ale čekalo na nás další učení.

Napsaly: Klára Dobošová a Šárka Hlušíčková z 8. A

Na vážnější téma

Kouření patří k velkým nešvarům lidstva. Mne osobně trápí o to více, že oba moji rodiče mezi kuřáky bohužel patří. To je i důvod toho, proč mně osobně tento lidský zlozvyk velmi vadí a dráždí. Již mnohokrát jsem neváhal přistoupit i k razantním opatřením, pokud jsem přistihl při kouření žáky školy.

Od tohoto roku je v ČR v platnosti nový tzv. protikuřácký zákon, který Vám ve zkrácené verzi předkládáme. Aby se však nejednalo o pouhý suchý přepis zákona, požádal jsem dvě žákyně ze své počítačové skupiny o jejich vyjádření k danému problému. To pak bezprostředně navazuje pod citací onoho zákona. Jejich myšlenky vycházejí ze života a navíc vím, že obě se s kouřením blízce setkaly. V den, kdy toto sepisují, jsem se s jednou z dívek krátce bavil o přestávce. Její obličej vykazoval známky odporu, na můj dotaz, co tento pocit vyvolalo, mi v ústretu zazněla odpověď, že právě při hodině viděli, co dělá kouření s lidskými vnitřnostmi?! A co Vy, jaký je Váš názor... ?

Napsal: Mgr.Aleš Plevka

Letos 1.1.2006 vešel v platnost nový zákon, který mimo jiné např.zakazuje kouřit na veřejných místech a v budovách.

Jedná se o zákon č. 379/2005 Sb. ze dne 19. srpna 2005 o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky.

Tento zákon stanoví :

a) opatření směřující k ochraně před škodami na zdraví způsobenými tabákovými výrobky.

b) opatření omezující dostupnost tabákových výrobků.

c) působnost správních úřadů a orgánů územních samosprávných celků při tvorbě a uskutečňování programů ochrany před škodami působenými užíváním tabákových výrobků .

§3

Tabákové výrobky lze prodávat pouze v prodejnách podle zvláštního právního předpisu , a to na vyčleněném místě, dále ve stáncích s prodejem denního a periodického tisku, v zařízeních společného stravování provozovaných na základě hostinské činnosti nebo v ubytovacích zařízeních, s výjimkou ubytovacích zařízení určených k ubytování dětí a mládeže. Další omezení a zákazy prodeje tabákových výrobků a tabákových potřeb stanoví zvláštní právní předpis.

Zákaz kouření

§8 (1) Zakazuje se kouřit

a) na veřejných místech, kterými jsou uzavřené prostory přístupné veřejnosti, prostředky veřejné dopravy, veřejně přístupné prostory budov související s veřejnou dopravou, nástupiště, přístřešky a čekárny veřejné silniční a drážní

dopravy a městské hromadné dopravy, s výjimkou stavebně oddělených prostor ke kouření vyhrazených a při pobytu osob trvale větraných do prostor mimo budovu,

b) ve vnějších i vnitřních prostorech všech typů škol a školských zařízení,

c) v zařízeních společného stravování provozovaných na základě hostinské činnosti, pokud tato zařízení nemají zvláštní prostory vyhrazené pro kuřáky a označeny zjevně viditelným nápisem "Prostor vyhrazený pro kouření",

d) v uzavřených zábavních prostorech, jako jsou kina, divadla, výstavní koncertní sítě, dále ve sportovních halách a prostorech, kde jsou pořádána pracovní jednání s výjimkou zvláštních, stavebně oddělených prostor ke kouření vyhrazených se zajištěným dostatečným větráním podle požadavků stanovených zvláštním právním předpisem,

e) ve vnitřních prostorech zdravotnických zařízení všech typů.

§8 (2) V budovách státních orgánů, orgánů územních samosprávných celků, zařízení zřízených státem nebo územním samosprávným celkem poskytujících veřejné služby a finančních institucí.

§8 (3) Prostory vyhrazené pro kuřáky musí jejich provozovatel označit zjevně viditelným nápisem.

§8 (4) Ve veřejné drážní dopravě musí být v každém vlaku zařazena alespoň polovina vozů bez prostor vyhrazených ke kouření.

§9

§9 (1) Na místech, kde je podle §8 zakázáno kouřit, je provozovatel povinen umístit u vstupu zjevně viditelný text zákazu kouření.

§9 (2) Nedodrží-li osoba zákaz kouření v místech uvedených v §8 odst. 1 a 2, a to ani po výzvě provozovatele, aby v tomto jednání nepokračovala nebo aby prostor opustila, je provozovatel oprávněn požádat obecní policii, nebo Policii České republiky o zákrok směřující k dodržení zákazu.

(kráceno)

Náš názor na zákaz kouření je takový:

Zákon o kouření je velice zajímavý. Ale podle nás, to počet kuřáků v ČR a na naší škole jakbysmet nezmění. Dospělí (děti asi ani ne) si to přečtou, ale nic si z toho bohužel nevezmou. Jsou i tací, kteří si řeknou, že by možná mohli s kouřením přestat.

Dále zákon snad přinese například: Čistější prostředí v restauracích, nebude na ulicích nepořádek, čistější ovzduší a kuřáci nebudou ohrožovat zdraví ostatních lidí.

Také si myslíme, že když je takový zákon, tak by měli přestat prodávat tabákové výrobky (hlavně osobám mladších let). Když je budou prodávat nezletilým, tak by za to měli dostávat pokuty..

Napsaly: Martina Pilarová a Gábina Csuporiová z 8.B

Domnívám se, že kouření je velmi škodlivé z hlediska zdravotního (rakovina plic, astma atd.). Dala bych vždy přednost nekuřákům, protože neškodí svým chováním na zdraví jiných lidí. Zakouřila jsem si, protože jsem to chtěla vyzkoušet a krátkou dobu jsem v tom pokračovala, protože mi to chutnalo. Už jsem s tím přestala. Proč lidé kouří, když jim to škodí? Protože se stanou na tom závislí a nemůžou přestat i kdyby chtěli! Přeji dalším asi tak 40-ti kuřákům na naší škole, aby došli ke stejnému konci jako já. Martina

Kouření je nezdravé a velmi škodlivé. Setkávám se s ním již dlouhou dobu a chtěla bych s tím přestat co nejdřív. Začala jsem z frajeřiny, což asi každý. Podle mého je na škole mnoho kuřáků závislých na cigaretě, kteří nemohou, nebo nechtějí přestat. Ale přeci jen lze přestat, když má člověk pevnou vůli. Nechci si kazit zdraví a tím i celý život. Všem kuřákům bych chtěla popřát, aby měli pevnou vůli a přestali kouřit.

Gábina

